

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Autoservizi Giordano società cooperativa

Vastustaja: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/96/EÜ⁽¹⁾ artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad kõik avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud äriühingud ja isikud, kes tegutsevad reisijate bussiveo sektoris, sealhulgas juhiga busside rendiga, ja kas selle sättega on vastuolus direktiivi rakendavad riigisisesed õigusnormid osas, milles need ei arva kaubandusliku kasutusega gaasiõli kasutavate isikute hulka neid isikuid, kes tegelevad juhiga busside rendiga?
2. Kas riikidele antud kaalutusõigus, millele viitab direktiivi 2003/96/EÜ artikli 7 lõige 2 („Liikmesriigid võivad teha vahet mootorikütusena kasutatava gaasiõli kaubandusliku ja mittekaubandusliku kasutuse vahel, tingimusel et järgitakse ühenduse madalaimat taset ning mootorikütusena kasutatava kaubandusliku kasutusega gaasiõli maksumäär ei ole madalam kui 1. jaanuaril 2003 kohaldatav liikmesriigi maksustamistase“), tingib selle, et sätel, mille alusel kaubandusliku kasutusega gaasiõli hulka kuulub „juhuti[se] reisijateve[o]“ jaoks kasutatav gaasiõli, puudub vahetu õigusmõju, ja selle sätte tingimuslikkuse?
3. Kas direktiivi 2003/96/EÜ artikkel 7 on selle sisu arvestades esiteks piisavalt täpne ja teiseks tingimusteta, et eraõiguslik isik saaks sellele asjaomase liikmesriigi ametivõimude vastu otse tugineda?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Itaalia)
6. augustil 2018 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Regione autonoma della
Sardegna**

(Kohtuasi C-515/18)

(2018/C 436/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustaja: Regione autonoma della Sardegna

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see seab otsepepingu sõlmimist kavatsevale pädevale asutusele kohustuse võtta vajalikud meetmed, et avaldada või edastada vajalik teave kõigile teenuse osutamisest potentsiaalselt huvitatud ettevõtjatele, et need saaksid esitada tõsiseltvõetava ja mõistliku pakkumuse?

2. Kas 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007 artikli 7 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et pädev asutus peab enne otselepingu sõlmimist hindama võrdlevalt kõiki teenuse osutamise taotlusi, mille ta võib pärast sellesama artikli 7 lõikes 4 ette nähtud eelteate avaldamist saada?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 7. augustil 2018 – TB versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Kohtuasi C-519/18)

(2018/C 436/23)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: TB

Vastustaja: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ (¹) perekonna taasühinemise õiguse kohta artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik lubab nimetatud artikli alusel riiki siseneda muul kui artiklis 4 osutatud pereliikmel, võib ta selle pereliikme suhtes kohaldada ainult artikli 10 lõikes 2 sätestatud nõuet (et ta on „pagulase ülalpidamisel“)?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi artikli 4 lõike 2 punktis a ette nähtud tingimus, et isik peab olema „ülalpeetav“ („dependency“), tähendab sellist faktilist olukorda, kus esinevad kumulatiivselt ülalpeetavuse eri mõõtmed, või piisab sellest, et esineb mõni nendest mõõtmetest, sõltuvalt iga juhtumi eriasjaoludest, selleks et nimetatud tingimus oleks täidetud? Kas seoses sellega on artikli 10 lõikes 2 sätestatud nõudega (et isik peab olema „pagulase ülalpidamisel“) kooskõlas selline riigisisene õigusnorm, milles loetakse selle nõude täitmise tingimuseks, välistades eraldi hindamise, ainult ühte faktilist asjaolu – see on ülalpeetavust näitavat aspekti, et isik „ei [ole] oma tervises seisundist tingitud objektiivsetel põhjustel [võimeline] iseenda eest hoolitsema“?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ja seega võib liikmesriik kohaldada muid nõudeid peale artikli 10 lõikes 2 sätestatud nõuete (et isik peab olema „pagulase ülalpidamisel“), tähendab see seda, et liikmesriigil on õigus, kui ta seda vajalikuks peab, kehtestada mis tahes nõudeid – sealhulgas teiste pereliikmetega seoses artikli 4 lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõudeid – või võib ta kohaldada ainult direktiivi artikli 4 lõikes 3 sätestatud nõuet? Millist faktilist olukorda tähendab sel juhul direktiivi artikli 4 lõike 3 nõue „objectively unable to provide for their own needs on account of their state of health“ [ei ole oma tervises seisundist tulenevatel objektiivsetel põhjustel võimelised iseenda eest hoolitsema]? Kas seda tuleb tõlgendada nii, et pereliige ei suuda „ise enda eest [hoolitseda]“ [enda majanduslikke vajadusi rahuldada], või nii, et ta „ei ole võimeline“ „ise enda eest“ hoolitsema, või tuleb seda tõlgendada hoopis mõnel muul moel?

(¹) Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (EÜT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224).